

Jeżeli Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej uzna, że spółka może być uznana za instytucję zamawiającą w powyżej przedstawionych okolicznościach, czy art. 1 ust. 9 dyrektywy 2004/18/WE należy interpretować w ten sposób, że spółka traci status instytucji zamawiającej w sytuacji, gdy wartość usług naprawy taboru kolejowego świadczonych w ramach transakcji typu in-house na rzecz instytucji zamawiającej będącej założycielem spółki spada i stanowi mniej niż 90 % lub nie stanowi głównej części całkowitego obrotu uzyskanego z działalności spółki?

⁽¹⁾ Dyrektywa nr 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114, szczególnie wydanie litewskie: rozdział 6 tom 7 s. 132).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Riigikohus (Estonia) w dniu 2 listopada 2015 r. – F. Hoffmann-La Roche AG/Accord Healthcare OÜ

(Sprawa C-572/15)

(2016/C 027/16)

Język postępowania: estoński

Sąd odsyłający

Riigikohus

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: F. Hoffmann-La Roche AG

Strona pozwana: Accord Healthcare OÜ

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 21 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 ⁽¹⁾ z dnia 6 maja 2009 r. dotyczącego dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (wersja ujednolicona) należy interpretować w ten sposób, że skutkuje on skróceniem okresu ważności dodatkowego świadectwa ochronnego, które zostało wydane w państwie członkowskim zgodnie z prawem krajowym przed jego przystąpieniem do Unii Europejskiej i którego okres ważności w odniesieniu do aktywnego składnika według wskazań zawartych w tym świadectwie przekraczałby 15 lat od chwili wydania pierwszego zezwolenia na obrót w Unii Europejskiej produktem leczniczym składającym się z tego aktywnego składnika lub go zawierającym?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy art. 21 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczącego dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (wersja ujednolicona) jest zgodny z prawem Unii Europejskiej, w szczególności z ogólnymi zasadami prawa Unii Europejskiej dotyczącymi ochrony praw nabytych, zasadą niedziałania prawa wstecz i Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 152, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd – Weliko Tyrnowo (Bułgaria) w dniu 9 listopada 2015 r. – ET „Maja Marinowa”/Direktor na direkcija „Obzławane i danyczno-osiguritelna praktika” Weliko Tyrnowo pri Centralno uprawlenie na Nacionalnata agencija za prichodite

(Sprawa C-576/15)

(2016/C 027/17)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd – Weliko Tyrnowo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ET „Maja Marinowa”

Strona przeciwna: Direktor na direkcija „Obzwałwane i danyczno-osiguritelna praktika” Weliko Tyrnowo pri Centralno upravljenje na Nacionalnata agencija za приходите

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy art. 273, art. 2 ust. 1 lit. a), art. 9 [ust.] 1 i art. 14 [ust.] 1 dyrektywy 2006/112/WE⁽¹⁾ Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, mając na względzie zasady neutralności podatkowej i proporcjonalności, należy łącznie interpretować w ten sposób, że dane państwo członkowskie jest uprawnione do traktowania faktycznego braku towarów – dostarczonych podatnikowi w ramach podlegających opodatkowaniu dostaw – jako dalszych odpłatnych podlegających opodatkowaniu dostaw tych samych towarów przez tę samą osobę bez ustalenia ich odbiorcy, przy uwzględnieniu, że owo traktowanie ma na celu zapobieganie uchylaniu się od zapłaty VAT?
- 2) Czy wskazane w poprzednim pytaniu przepisy – mając na względzie zasady neutralności podatkowej i proporcjonalności – należy interpretować w ten sposób, że dane państwo członkowskie jest uprawnione do traktowania we wskazany powyżej sposób braku rachunkowego księgowania dokumentów podatkowych odnoszących się do otrzymanych przez podatnika podlegających opodatkowaniu dostaw, przy uwzględnieniu realizacji tego samego celu?
- 3) Czy przepisy art. 273, art. 73 i art. 80 dyrektywy 2006/112, mając na względzie zasady równego traktowania i proporcjonalności, należy łącznie interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie są uprawnione do określania – w niedokonujących transpozycji przepisach swojego prawodawstwa – podstaw opodatkowania odnoszących się do dokonanych przez podatnika dostaw towarów poza ogólną regułą określoną w art. 73 i poza stanowiącymi wyjątki regułami wyraźnie wskazanymi w art. 80, ze względu na to, że w ten sposób ma się na celu z jednej strony zapobieganie uchylaniu się od zapłaty VAT, a z drugiej strony określenie w przybliżeniu wiarygodnej podstawy opodatkowania danych transakcji?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam
(Niderlandy) w dniu 6 listopada 2015 r. – Openbaar Ministerie/Daniel Adam Popławski**

(Sprawa C-579/15)

(2016/C 027/18)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca: Openbaar Ministerie

Strona przeciwna: Daniel Adam Popławski

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy państwo członkowskie może dokonać transpozycji art. 4 pkt 6 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW⁽¹⁾ do swego prawa krajowego w ten sposób, że

— organ sądowy wykonujący nakaz jest zobowiązany bez wahania odmówić wydania w celu wykonania kary osoby, która jest obywatelem państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub w tym państwie stale przebywa,